

ligger, er det mig rigtignok vanskeligt at faa Øje paa, at der er varetaget virkelig sande Interesser for nogen af Parterne ved denne Lovgivning. Men er det, som det ærede Medlem har udtalt, hans op- rigtige Mening, hvad jeg ikke tvivler paa, og finder han Tilslutning i sit Parti til, at Interesserne skal varetages til begge Sider, anser jeg det ikke for udelukket, at en frugtbar Forhandling kan etableres med det radikale Venstre om en Ordning paa dette Punkt.

Det ærede Medlem siger videre, at der er vist Hensynsløshed overfor Frederiksberg. Jeg ved ikke, hvorfor den Hensynsløshed er blevet vist, og det interesserer mig i og for sig mindre. Derimod vilde det interessere mig i en betydelig Grad at faa at vide, hvorledes de konservative Kommunalpolitikere paa Frederiksberg stiller sig til dette Spørgsmaal, om de Konservative i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har i Sinde at lægge sig i Selen for Gennemførelsen af en Boligret paa Frederiksberg, hvis dette Lovforslag bliver til Lov. Jeg ved ikke, om den ærede konservative Ordfører, Hr. Johannes Lou, har nogen Viden i saa Hense- ende, og jeg beklager, at jeg, naar jeg ser ud over de konservative Bænke, ikke øjner nogen, som muligvis kunde besvare mit Spørgsmaal. Jeg tør ikke vente det af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, ved hvis Udtalelser der ikke er skabt nogen Klarhed her. Skulde vi nøjes med dem, vilde Uklarheden efter min Mening blive bestandig, men det kan jo være, at vi „hisset“ — jeg bruger dette Ord i den Betydning, som det ærede Medlem har lagt i det — kan faa Rede paa, hvad det er, de Konservative vil i denne Sag.

Det ærede Medlem siger, at jeg har rettet Kommaer, og jeg skulde derigennem have givet Udtryk for min Tilslutning til Forslaget. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde have staaet sig bedre ved at holde sig til Kommaretning i Forbindelse med denne Sag, thi derved havde han undgaaet adskilligt af det, han nu er plumpet i. Thi man kan ikke paa een Gang sige: Vi giver Forslaget vor Tilslutning og vil arbejde energisk paa at gennemføre det, vi kan anerkende de Reg-

ler, der i Lovforslaget foreslaas fastsat vedrørende Huslejestigning og Opsigelse — og derefter sige: Men de frie Overens- komster vil vi bevare, og paa Fremleje- omraadet vil vi bevare de nuværende Til- stande. Jeg gør det ærede Medlem op- mærksom paa, at man saa lidt i denne Sag som i nogen som helst anden kan paa een Gang blæse og have Mel i Munden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Til det ærede Medlem Hr. Kragh vil jeg sige, at det, det gælder om, er, at Samfundsmagten beskytter den, der er den svage i Forholdet. Det var det, jeg fremhævede udførligt i Gaar, og jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa det igen. Men jeg gentager, at som Forholdene ligger nu, er det givet og klart for alle, at det er Lejeren, der er den svage i Forholdet. Der har været Tider, hvor Ejeren var den svage, og de Tider kan komme igen. Andet og mere er der ikke at sige om det, undtagen at det ærede Medlem Hr. Kragh — da der pegedes paa en Bestem- melse af Hensyn til de gode Ejere, hvor man kunde sige: der er virkelig Anled- ning til for deres Vedkommende at give Adgang til en rimelig Forhøjelse af Lejen, fordi de maaske gennem Aaringer af per- sonligt Hensyn til den eller den Familie har undladt at foretage nogen som helst Forhøjelse eller har ladet Lejen være nede paa et meget lavt Niveau —, hvis jeg ikke tager fejl, rettede et Par skarpe Indvæn- dinger herimod og sagde, at det var en Maade at give Ejerne Adgang til at ud- nytte Lejerne paa lige til det yderste.

Hvad Frederiksberg angaar, kan jeg ikke udtale mig om, hvilken Holdning det konservative Flertal i Frederiksberg Kom- munalbestyrelse vil indtage. Jeg har blot holdt mig til det Faktum, at Bolignøden er lige saa stor paa Frederiksberg som i København, og at for Københavns Kommunes Vedkommende har hele Kommunal- bestyrelsen uden Hensyn til Partier samlet sig om at kræve dette Forslag gennemført, og jeg sagde, at det var nærmest at ville